

Юлташпа вайсарри те вайлә

Суркунне ситсен, эпё ыйтнипе, атте шанкарч вёлли турё. Эпир апа пахчара ўсекен билеш йывақси сине сакса хутамар. Сав кунран пусласа вара эпё шанкарч-сене кётме пусларам. Акя, унта та кунта вёсен илемлё те асамля юрри илтёне пусларё. Пирён вёлле саплах пушя ларать-ха. Малтанласа аттене кўрентём.

— Атте, эсё шанкарч вёллине лайах таваймаран пуль? Илемсёр вёл сан, саванпа та унта кайаксем илен-мессё, — терём апа пёррехинче.

— Ан васка. Халь пур шанкарч та вёссе килеймен-ха, вёсенчен чылайашё сул синче ёнтё. Кёс-вёс ситмелле вёсем. Эсё хытарах кёт, вара кайаксем те часрах вёссе килёс. Вёлле пирки пёрре те ан кулян. Эп апа шанкарчсене кирлё пек пёлсе турам. «Илемсёр» тесе те уссарах тиркетён эсё апа. Пях-ха, епле вёл таяпал-таяпал та сыпасулля сурт.

— Анчах пирён пўрт сине тата шанкарч вёлли сине пях эсё. Хашё илемлёрех? Хамар сурта эпир темисе тёрлё тёспе сарланя, кайаксемшён вара пёр тёллё сара та шелленё, — саплах камалсарран макартатрам эпё.

— Ара, аста курня эсё сарпа илемлетнё шанкарч вёллине? Кайака сурт илемё илёртмест, апа йава па-халахё интереслентерет. Енчен те вёл шятак-сураксар, хятля; таса та аша пулсан, шанкарч сав вёллене йышанатех. Эпё вара шяп саван пек турам та, — лаякан аналантарать атте.

Ун самахне итлесе эпё те каштах лаялантам. Сапах та пушя шанкарч вёлли мана саплах пашархантарчё-ха.

Кантак умёнче ларня чух курах кайрам: пёр шанкарч пирён вёллене керет те тухать, керет те тухать... Саванса ўкрём. «Ну, халё ёнтё эпир те шанкарчля», — шутлатяп хам. Анчах ман саваняс нумая пымарё. Ара, шанкарчё пёчченех-ске, вёсем вара иккён пулмалла. Манан хавасля камал сўнчё.

— Мён эсё каллах салху? Шанкарч вёллене иленчё вёт, — асархарё сакна атте.

— Мён усси унтан? Вёл пёчченех килнё.

— Шанкарч халлехе кана пёччен. Илтётён-и, епле юря шярантарать вёл? Ун юррине илтсе машарё те часах тупанё. Шанкарчсен йяли сапла: малтан пёри, йава тупса хурать те теприне юрапа йыхарма пуслать, — тет атте.

Чанах та, атте каланя пекех пулчё. Тёпёр кун ирхине, эпё йыхаран вёранса картишне тухня тёле, вёлле умёнче икё шанкарч ларать.

/нтё кайаксем чёпё те каларчёс, вёсене вёсме те ханяхтарчёс. Кёркунне ситсен, ашша юратакан ытти кайаксем пекех, кантаралла сул тытрёс. Мён таван, кайакан хайён пурнясё. Шел пулин те, вёсене тытса чараймастан сав.

Талаха юлчё пирён шанкарч вёлли. Мёскённён куря-натё вёл.

Сивё силсем вёрме тытанчёс. Юрля-сумарля санталак пусланчё. Шяп сак вяхатра шанкарч вёллине сёрсисем йышанчёс. Кусем вара шавля кайаксем, кунён-сёрён картишёнче чёриклетессё. Чяхсене паня апат

юлашкисене пустарассё вёсем кунта. Сивё хёл кунёсенче те хаваслăччĕ серсисем. Ара, сурт пур, апат пур. Тата мĕн кирлĕ вёсене?

Суркунне ситрĕ. Кăнтăртан кайăксем вёссе килме пусларёс. Анчах серсисем хайсен хёллехи хваттерне пăрахса кайма шутларёс те пулмалла.

Акă, пирĕн вёлле тавра шăнкăрч вёсме пусларё, анчах ниепле те шала кёреймест. Кёрге тухмалли шăтăкра серси ларать-ске-ха. Шăнкăрч ун патне сывахах вёссе пырать, хăратасшăн пулĕ. Лешĕ вара хăракан йышши мар, шит те чакмасть. Сакна курсан тарăхсах кайрăм. Епле вăл намассăр, хёл кашă, ситет! Халь пушат сурта! Ана сан валли туман вёт, вăл шăнкăрч йăви, Анчах эпĕ вăрсни серсишĕн ниме те пёлтермест.

— Атте, эсĕ ку вёллене кам валли тунă: серси е шăнкăрч валли? — ним тума аптранипе атте сумне сулăхрăм эпĕ.

— Ашталанса ан сўре. Кайăксем хайсенне хайсем пёлес, хуравларё вăл.

— Шăнкăрч тастан аякран вёссе килнĕ, вăл ывăннă ёнтĕ, канасси те килет пуль. Анчах ун йăвине, авă, йышăннă. Эс вара шăнкăрча пёрре те шеллемёстён-и? — аттенĕ ўкёте кёртесшĕн эпĕ.

— Шеллетёп, ачам, шăнкăрчне те, серсине те шеллетёп. Анчах эфир вёсене нимпе те пулăшаймастпăр. Чёр чунсен пурнăс саккунё сапла: кам вайлăрах, сав сёнтерет, — терё атте.

Капла калани мана та кăсăклантарса ячĕ. Чăн та, хăшĕ вёсенчен вайлăрах?

Шăнкăрчпа серси саплах пёр-пёрне парăнмассё. Хайсем кайăк чёлхипе тем чёвёлтетессё, суркуннехи таса сывлăшра вёсен сасси ян-ян каять. Унччен те пулмасть, шăтăк умёнче ларакан серси вёссе кайрĕ. «Аха, парăнчĕ!» — шутларăм эпĕ хёпёртесё. Сук, иккен, ун вырăнне тепёр серси йышăнчĕ. Нумай-и, сахал-и, пирĕн вёлле патне пёр кётў серси пустарăнчĕ. Вёсене леш серси чёнсе килчĕ пулмалла. Эх, пусланчĕ вара шăв-шав! Пёр кётў серси шăнкăрч тавра хёвёшет, хăюллăраххисем а́на сăмсипе таккаса та илессё. Чăтаймарё шăнкăрч, вёссе кайрĕ. Серсисем кун хыссăн пёр кана шавлакаларёс те пёрерён-пёрерён саланса пётрёс. Сурт хуси кăна, ним пул ман пек, вёлле умёнче манаслăн кашăрлса ларать.

Сак сапăсăва аттепе иксёмёр те пăхса тăтамър.

— Серси — усал кайăк, начар вăл, — хамăн шухăша пёлтерме васкарăм эпĕ.

— Усалах-ши? Мана пёрре те ун пек туйăнмасть. Мёншĕн тесен пăх-ха эсĕ, мёнле вёсем туслăн пёр пулса юлташне пулăшма пустарăнчёс. Шăнкăрч вара печчен, ун хутне кёме юлташёсем килмерёс. Кунта, ман шутпа, ачам, тăванлăх туйăмё, туслăх сёнтерчĕ. Этём те савах. Пёр-пёрин хутне кёрсен, вайсърри те вайлă, пёччен чух вара вайли те халсър. Сакна яланах асра тыт, — терё атте.

Туркай, О. Юлташна вайсърри те вайлă : [калав] / О. Туркай // Чăваш

литературин антологийё. – Шупашкар, 2015. – [Т. 4] : Ача-пăча валли сырнă хайлавсем. – С. 468-469.